

Zaplana i Aguirre aplaudint Lucas després que fos elegit president del Senat

J.GUILLEN / EFE

Dues webs, una única llengua

Montse Oliva
MADRID

El Senat té intenció de crear dues pàgines diferents a Internet per segregar el valencià del català

La proposta llançada pel president de la Generalitat Valenciana, José Luis Olivas, perquè el Senat estableixi el rang de llengua oficial de l'Estat per al dialecte valencià no deixa de ser un capítol més de la llarga batalla encetada per alguns sectors d'aquesta autonomia perquè l'Estat certifiqui obertament la secessió lingüística del català. Poc abans de l'estiu, coincidint amb l'última fase del mandat de l'expresidenta del Senat, Esperanza Aguirre, aquesta va proposar que, efectivament, en la web d'aquesta institució a més del castellà s'utilitzin la resta de llengües oficials de l'Estat. Aquesta decisió en si no tindria perquè ser motiu de polèmica, perquè es tracta de donar compliment a un mandat de la mateixa cambra alta, si no fos perquè també es té intenció d'incloure-hi el valencià en una pàgina pròpia i diferenciada del català.

El grup de senadors de CiU s'hi va oposar en rodó, però les seves queixes, com les que també han estat expressades per representants de l'Entesa Catalana de Progrés, no van aconseguir modificar les intencions de la presidència de la institució, sobretot perquè s'adduïa que a l'Estatut valencià s'atorga rang de llengua a la varietat dialectal que es parla a l'autonomia. Aquesta legalització, doncs, dona suficients arguments al PP per oficialitzar la segregació lingüística i rebutjar d'aquesta manera la petició perquè es respecti la unitat del català.

L'únic que es va poder intentar negociar amb l'anterior presidència va ser la possibilitat de

crear una comissió tècnica -formada ja sigui per les dues acadèmies de la llengua o dels Parlaments català i valencià- que hauria de redactar, fil per randa, el mateix text tant per a la web catalana com per a la valenciana. La literalitat dels documents evidenciaria davant l'opinió pública que consulti les dues pàgines que la unitat lingüística "és inqüestionable", va assegurar el senador de CiU, Josep Varela.

En tot cas, al representant del grup català tampoc no li va passar per alt el "disbarat" "inacceptable" que suposa l'últim intent dut a terme per Olivas per pressionar l'actual president del Senat, Juan José Lucas, perquè es mantingui i, si és possible, s'intensifiqui, la pretesa segregació lingüística. I, sobretot, va voler destacar el fet que "els que més lluiten per aquesta segregació, són precisament els que només parlen castellà". Amb això entén que un cop més s'evidencia que des dels poders públics del País Valencià més que "protegir" la variant lingüística, el que es pretén és "destruir" la llengua. Si més no, i malgrat la difícil situació que s'ha creat en aquesta institució, els grups catalans es mantenen a l'expectativa del que pugui decidir els propers mesos Juan José Lucas, perquè les converses encetades amb l'anterior presidència -que no van quedar enregistrades en una negociació per escrit- per tal de crear un únic comitè tècnic van quedar aturades amb els canvis al Senat, alhora que en aquest període també s'han produït relleus a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, amb la qual s'havien iniciat els primers contactes per abordar aquesta espinosa qüestió.

EL RASCLET

És viable el PPC?

David Miró

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, ho ha dit alguna vegada: el Partit Popular és un partit alienígena a Catalunya. I ho és perquè no comparteix amb la resta de formacions el bagatge de la lluita antifranquista, un passat comú que ha fornit als seus integrants unes complicitats i fins i tot un llenguatge propi del qual estan exclosos els populars. Per aquesta raó el principal objectiu de la dreta espanyolista a Catalunya ha estat arribar a ser un partit *normal*, amb relacions *normals* amb la resta de partits i amb la ciutadania. La situació de partida era molt difícil, perquè així com a la resta d'Espanya els populars han aconseguit presentar-se pràcticament com un partit sense ideologia (la no-ideologia liberal), amb postures no marcades, a Catalunya el PP és vist com un partit excessivament ideològic, allunyat de l'opinió pública majoritària i del centre sociològic. Això ha justificat el *gir catalanista*, visualitzat en la C de Catalunya darrere les sigles PP, i confirmat amb el suport al govern de CiU i en la figura de Josep Piqué.

Doncs bé, les darreres setmanes i mesos s'han produït un seguit de situacions que posen en qüestió tot aquest procés de normalització. En el debat de política general, el mes d'octubre, el Partit Popular va ser l'únic que va votar en contra del compromís de reformar l'Estatut la legislatura vinent. El 16 de desembre passat, va ser l'únic que va votar en contra de la primera llei del Codi Civil de Catalunya. En el debat al Parlament sobre la catàstrofe del Prestige, el dia 19, el PP tampoc va donar suport a la reclamació de les competències de costes que farà la Generalitat. I finalment, el dia 22, va ser l'únic partit català absent a la manifestació contra ETA convocada pel lehendakari Juan José Ibarretxe a Bilbao. Però sens dubte el moment més dolorós per als populars es va produir el dia 17 al Parlament. Aquell dia, Jordi Pujol els va deixar en evidència: no només es va negar a agrair el seu suport als pressupostos, sinó que els va dir a la cara que si ho feien era per conveniència. En altres paraules: el PP dona suport als pressupostos perquè així convé als interessos del PP a Madrid. I la resta és pur teatre.

Amb aquests antecedents, què pot oferir el PP a l'electorat? Capacitat d'influència sobre el govern central? En això ha estat sempre molt més hàbil CiU, per exemple en la negociació sobre el PHN o amb el traçat del TGV, on ha aconseguit canvis importants en la postura inicial del govern espanyol. El PP ni tan sols pot vendre una perspectiva catalana dins del seu partit, com fa el PSC, o un cert marge de maniobra per condicionar el futur govern, com sí fa ERC.

Si a tot això sumem que les enquestes del CIS pronostiquen un estancament del vot del PP, llavors prenen sentit les reflexions del vicepresident del govern Mariano Rajoy al Cercle d'Economia el 21 de novembre. Allà Rajoy va insinuar que el futur del PP català podria passar per integrar-se a CiU, de manera que la federació nacionalista fos l'aliada del PP a la resta de l'Estat. Un pacte a la bavaresa com el que funciona a Navarra amb la Unió del Poble Navarrès. I és que Catalunya és l'únic territori de l'Estat espanyol on el PP no és alternativa de govern, i això a Madrid és difícilment digerible. Josep Piqué té fins al 2007, quan se celebrin les primeres eleccions de l'era post Pujol, per demostrar que el PPC és viable, i potser ho haurà de fer sense el vent a favor que proporcionava fins ara la majoria absoluta. Si no ho aconsegueix, des de Madrid tornaran a mirar a Baviera.

ANUNCI DE LICITACIÓ DE CONSULTORIA I ASSISTÈNCIA TÈCNICA

CONCURS PER PROCEDIMENT OBERT

Per a l'adjudicació de la confecció i redacció de:

"Estudis i Avantprojectes referits a les diferents hipòtesis d'abastament i distribució d'aigua potable al municipi del Prat de Llobregat, com a conseqüència del desenvolupament de Pla Delta"

Pressupost màxim de licitació: 156.600 €, IVA inclòs.

Plec de condicions: a disposició dels interessats en les oficines dels SERVEIS TÈCNICS D'AIGÜES DEL PRAT, S.A.
Carrer Mossèn Jacint Verdaguer, 4, del Prat de Llobregat.
Dies laborables de 9 a 13 h.

Termini màxim de presentació de propostes: 15 dies naturals a partir de la publicació del present anunci, a la seu social d'AIGÜES DEL PRAT, S.A. Plaça de la Vila, 9, del Prat de Llobregat.
Dies laborables de 9 a 13 h.

AIGÜES DEL PRAT, S.A.

PRO MUNDI TRES

Ong. per als pobles indígenes de la zona selvàtica de Panamà

**AFECTATS PER LES RECENTS
I INTENSES PLUGES, NECESSITEN
AJUDA URGENT**

Cte. ct. : Caixa Penedès Núm. cte. : 2081.0419.03.3300002819
www.promunditres.org e-mail: elenabcn @wanadoo.es

Tel. 607 230 499 - 676 178 565

R. Assoc. Generalitat núm. 22057 sec. 1a